

TARTU RIIKLIK ÜLIKOO L

*Kirjalike tööde vormis-
tamise nõuded*

TARTU 1970

214165

A-30723 III

TARTU RIIKLIK ÜLIKOOL
Majandusteaduskond

KIRJALIKE TÖÖDE VORMISTAMISE NÕUDED

Metoodiline juhend
Majandusteaduskonna üliõpilastele

T a r t u 1970

I. TÖÖ VORMISTAMINE.

1. Kõik kirjalikud tööd esitatakse kirjutusmasina poogna (formaat A-4) formaadis kas köidetult (diplomitööd) või kiirkõitjas.

2. Töö peab olema trükitud kirjutusmasinal 2 reavahega, s.o. kuni 30 rida leheküljel. Mahakriipsutusi või silmatorkavaid parandusi tuleb töös vältida, kuid kõik masinakirja vead peavad olema parandatud.

3. Töö tekst kirjutatakse ainult lehe ühele küljele. Lehekülgedele jäetakse vasakule ja üles 4 cm ning alla 3 cm laiune vaba äär. Paremale tuleb jätta umbes 1,5 cm laiune vaba äär, kusjuures ükski sõna ei tohiks lõppeda lähemal kui 1 cm lehekülje servast.

4. Kõik lehed (alates tiitellehest) tuleb nummerdada. Nummerdamisel võetakse arvesse ka need lehed, kus asuvad tabelid ja joonised. Lehekülje numbrid märgitakse lehekülje ülaservale. Tiitelleht, eessõna, sisukord ja sissejuhatuse esimene lehekülg võetakse küll arvesse lehtede nummerdamisel, kuid lehekülje numbrit neile ei kirjutata. Numbrid kirjutatakse lehekülgedele alates sissejuhatuse teisest leheküljest.

5. Töö ees ja taga peab olema puhas valge leht, nn. köiteleht.

6. Töö osade järjestus peab olema järgmine: tiitelleht, eessõna, sisukord, sissejuhatuse, sisu peatükkidena, kokkuvõtte, lisad, kasutatud kirjandus, resümee (diplomi- ja kursusetöödel).

7. Tiitellehel peavad olema järgmised rekvisiidid:

- 1) ülikooli, teaduskonna ja kateedri nimetus;
- 2) autori ees- ja perekonnanimi;
- 3) töö pealkiri;
- 4) viide töö iseloomule (kontrolltöö, kursusetöö, diplomitöö);

- 5) kontroll- ja kursusetöödel õppeaine nimetus;
- 6) diplomitöödel töö juhendaja ja töö autori allkirjad;
- 7) töö valmimise koht ja aasta (vt. lisad 1 ja 2).

8. Eessõnas märgitakse lühidalt töö koostamisega seoses olnud eritingimused (erialase kirjanduse ja materjalide saamine jm.). Soovitatav on ka näidata, kellega praktikutest on töö koostamisel konsulteeritud.

9. Sisukorras näidatakse kõik töö alajaotused koos vastavate lehekülgedega. Sissejuhatus, kokkuvõtte, kasutatud kirjanduse loetelu, lisad ja resümee on ilma järjekorranumbrita, töö sisu aga liigendatakse peatükkidesse ja alapunktidesse. Kõik lisad loetletakse sisukorras ükshaaval.

N ä i d e.

S i s u k o r d

Sissejuhatus	4
I peatükk. Laste õmblustooted ja nende hankijad	7
1. Laste õmblustoodete sortiment	7
2. Laste õmblustoodete hankijad	13
II peatükk. Laste õmblustoodete turustamine	18
1. Õmblustoodete tellimuste kooskõlastamine	18
2. Kaupade sissetulek	27
3. Laste õmblustoodete realiseerimine	40
4. Kaubavarud	51
III peatükk. Laste õmblustoodete vastavus tarbijate nõudmisele	59
1. Õmblustoodete suuruste ja kasvude vastavus nõudmisele	60
2. Laste õmblustoodete kvaliteet	67
3. Õmblustööstuse kangastega varustamise probleeme	80
IV peatükk. Õmblustööstuse arendamise perspektiiv- plaanid	86
Lõppsõna	94

Lisad	98
Lisa 1. Laste õmblustoodete sortimendiplaani täitmine Eesti NSV RMN õmblusvabrikutes 1963.a.	98
Lisa 2. Laste õmblustoodete sortimendiplaani täitmine Eesti NSV RMN õmblusvabrikutes 1964.a.	101
Lisa 3. Õmblustööstuse arendamise perspektiivplaanid aastail 1966-1970	106
Kasutatud kirjandus	109
Resümee	111

Soovitada võib ka järgmist moodust.

S i s u k o r d.

1. Analüüsimeetodikast	5
1.1 Reisijateveo rentaabluse näitaja kujunemine.	5
1.11 Rentaabluse mõiste ja näitajad	6
1.12 Rentaabluse taset määravad tegurid	8
1.121 Omahind	8
1.122 Keskmine tulumäär	12
1.13 Reisijateveo rentaabluse analüüsimine	13
1.2 Nähtuse täisjuurdekasvu jaotamisest	16
1.21 Võimalikest jaotamismeetoditest	16
2. Pärnu ja Tartu Autobussi- ja Taksoautopargi reisijateveo rentaablust mõjutanud põhiliste tegurite analüüs	37
2.1 Majandite üldiseloostus	37
2.2 Põhiliste omahinda mõjutanud tegurite analüüs	38
2.21 Reisijateveo omahinna struktuur	38
2.3 Omahinna erinevust põhjustanud tegurite omavaheliste erinevuste kujunemine	51
2.31 Tegurite kujunemise glused	51
2.32 10 kilomeetri omahinna (e_{ak}) analüüs kulukirjete lõikes	55
2.321 Kütus	56
Kokkuvõtte	61
Kasutatud kirjandus	65
Resümee	70

10. Kasutatud kirjanduse loetelu kannab pealkirja "Kasutatud kirjandus". Juhul, kui tahetakse täpselt näidata ka materjalid, mida töö koostamisel on kasutatud (sealhulgas ka juhendmaterjal), pealkirjastatakse loetelu "Kasutatud kirjandus ja materjalid". Kasutatud kirjanduse loetelu peab hõlmama kõiki antud töö kirjutamisel kasutatud kirjanduslikke allikaid, sealhulgas ka neid, millele pole töös otseselt viidatud. Kui aga töö autor soovib loetelus tuua ainult tekstis viidatud kirjanduslike allikaid, tuleb loetelu pealkirjastada "Viidatud kirjandus". Järjekorranumbreid kasutatud kirjanduse loetelus ei kasutata. Loetelu alustatakse marksismi-leninismi klassikute töödega (Marx, K., Engels, F., Lenin, V.I.), neile järgnevad eestikeelsed teosed, võrkeelsed teosed (saksa- ja ingliskeelsed teosed) ja venekeelsed teosed. Teosed järjestatakse autori perekonnanime järgi vastavalt antud keele alfabeedile, s.t. eestikeelsed teosed vastavalt eesti alfabeedile, venekeelsed teosed vastavalt vene alfabeedile. Kui autorit ei ole teoses mäidatud, siis paigutatakse teos loetellu vastavalt pealkirjale. Toimetajat autorina esitada ei tohi. Perioodikas ilmunud artiklite puhul tuleb mäidata nii autor, artikli pealkiri, kui ka väljaande nimetus, number ja väljaandmise aeg. Andmed võetakse kasutatud teose tiitellehelt, mitte esikaanelt.

N ä i d e.

Grabe, H., Hankeleping, pretensioon ja hagi arbitraažis, Tallinn, 1964.

Seiler, A., Trikoostustuses kasutatavad lõngad ja niidid. "Kergetööstus" 1964, nr.6.

Volt, V., Käibevahendite normeerimise põhimõtetest. TRÜ Toimetised, vihik nr.146, Konkreetne ökonoomika ja majanduslik analüüs, Majandusteaduslikke töid VI, Tartu, 1964.

Uebermuth, H., Wirtschaftliche Losgrösse- Selbstkosten-Umlaufmittel, Berlin, 1959.

Белашапкин, Д., Трикотаж: специализация и ее проблемы. "Советская Эстония" № 231, 30 сентября 1965 г.

Цапкин, Н.В., Грункин, М.Н., Совершенствовать руководство промышленности, Л., 1963.

Экономический анализ работы предприятий (по данным учета и отчетности), ч. II. Авторский коллектив под руков. А.Ш. Маргулиса, М., 1961.

11. Resümee algab pealkirjaga (töö pealkirja vene- keelne tõlge), selle alla märgitakse autori initsiaalid ja perekonnanimi ning sõna "resümee" vene keeles, sõrendatult.

N ä i d e.

Себестоимость продукции
на Валгаском винодельческом заводе
Л. Лаане

Р е з ю м е

Resümee peab andma ülevaate sellest, mida töös on uuritud ja millistele järeldustele jõutud. Maht 2-4 lehekülge.

12. Diplomitöö tagumise kaane siseküljele tuleb lasta teha tasku, kuhu saaks panna retsensiooni.

II. VIITE- JA TSITEERIMISTEHNICA PÕHIREGLID.

1. Kõik töös esinevad mitteoriginaalsed väited, s.o. sellised autori poolt esitatavad faktid ja seisukohad, mille aluseks on töö koostamisel kasutatud kirjandus, tuleb tingimata siduda viidetega (osunditega) vastavatele allikatele. Viidetega ei ole vaja siduda ainult antud teadusalal üldtuntud seisukohti. Viidata tulevad ka

kõik arvandmed, mis ei ole otseselt seotud uuritava objektiga (ettevõttega), näit. statistilistest kogumikest saadud arvandmed.

2. Viitetehnika aluseks on maksimaalse täpsuse, selguse ja lühiduse nõuded. Lähtudes sellest tuleb kirjan-duse osundamisel tekstikriitilistel kaalutlustel eelis-tada algväljaandeid (originaale) tõlgetele ja referee-ringutele. Marksismi-leninismi klassikuid viidatakse vas-tavate Marxi-Engelsi-Lenini Instituudi poolt välja antud valitud või kogutud teoste järgi.

3. Teose esmakordsel viitamisel märgitakse joonealu-ses viites bibliograafilised andmed järgmiselt: autori nimi, koma, pealkiri, koma, ilmumise koht, koma, ilmumise aasta, koma, kasutatud lehekül.

Teose autori nimi ja teose pealkiri märgitakse täp-selt nii, nagu see esineb teose tiitellehel. Küll tuleb ära jätta autori tiitlid. Kui teosel on kaks autorit, siis märgitakse joonealuses viites mõlema autori nimed. Kui autoreid on rohkem, siis märgitakse vaid esimesena trükitud autori nimi, lisades sellele lühendi "jt."

N ä i d e.

¹ E.Kull, Planeerimine tööstusettevõttes, Tallinn, 1962, lk. 28.

² Экономический анализ работы предприятий (по дан-ным учета и отчетности), ч. II. Авторский коллектив под руков. А.Ш. Маргулиса, М., 1961, lk. 119.

³ Л.Зернов, Ц.Остринская и др., Анализ хозяйствен-ной деятельности предприятий, М., 1963, lk. 45.

Kui osundatav teos on avaldatud teoste kogumikus, siis esmakordsel viitamisel märgitakse kõigepealt autori nimi, koma, teose (artikli) pealkiri, punkt, kogumiku ni-metus, punkt, kogumiku toimetaja (resp. vastutava toime-taja, üldtoimetaja) nimi, koma, ilmumise koht, koma, il-

mumise aasta, koma, lehekülg.

N ä i d e.

¹ А.А. Боярский, Себестоимость и стоимость. В сб.: Вопросы экономики, планирования и статистики. Ответств. редактор В.С. Немчинов, М., 1957, lk.75.

Toimetaja nimi märgitakse alati järgnevalt pealkirjale.

Teose ilmumise koht ja aeg märgitakse joonealusesse viitesse tiitellehe põhjal. Teose ilmumise koha puudumist tiitellehel tähistatakse lühendiga i. k. (ilma kohata) või s. l. (sine loco). Teose ilmumise aja puudumist tähistatakse lühendiga i. a. (ilma aastata) või s.a. (sine anno). Kui puuduvad nii teose ilmumise koht kui ka aeg, kasutatakse lühendit i. k. j. s. (ilma kohata ja aastata) või s. l. e. s. (sine loco et anno).

N ä i d e.

¹ Островъ Сахалинъ, i. k. j. a., lk. lo.

4. Perioodilistes väljaannetes avaldatud töödele viitamisel märgitakse joonealuses viites kõigepealt töö autori nimi ja töö pealkiri, seejärel andmed perioodilise väljaande enda kohta. Jutumärkidesse asetatakse perioodilise väljaande nimetus, mitte aga töö pealkiri. Ajalehtedel ei ole vaja märkida lehekülge, välja arvatud "Экономическая газета" puhul.

N ä i d e.

¹ A.Seiler, Trikootööstuses kasutatavad lõngad ja niidid. "Kergetööstus" 1964, nr.6, lk. 16.

² Д. Белошапкин, Трикотаж: специализация и ее проблемы. "Советская Эстония" № 231, 30 сентября 1965 г.

³ Н.Юрьев, Л.Зотова, Планы, нормативы, поощрение. "Экономическая газета" № 8, февраль 1967 г., lk. 15.

5. Teistkordsel ja järgnevatel viitamistel ühele ja

samale väljaandele asendatakse teose pealkiri (kui töö on avaldatud perioodilises väljaandes, siis ka viimase nimetus), ilmumiskoht ja ilmumisaasta väljendiga "viidatud teos" või "osundatud teos" või "op. cit." (opus citatum).

N ä i d e.

¹ E. Kull, viidatud teos, lk. 35.

² Д. Беломышкин, op.cit., lk. 5.

Nimetatud lühendite kasutamine on võimalik ainult nende autorite töödele viitamisel, kellede teostest on kasutatud ainult ühte. Kui aga töö koostamisel on kasutatud sama autori mitut teost, ei või võimalike arusaamatuste vältimiseks üldtoodud lühendeid kasutada. Sel juhul lühendatakse teoste pealkirjad. Näiteks töö koostamisel on viidatud ühe ja sama autori kahele tööle: Н.Р. Вейцман, Баланс социалистического промышленного предприятия и его анализ, Москва, 1957, lk. 15 ja Н.Р. Вейцман, Балансы капиталистических предприятий и их анализ, Москва, 1956, lk. 52.

Neile teostele taasviitamise korral lühendatakse pealkirjad.

N ä i d e.

¹ Н.Р. Вейцман, Баланс социалистического ..., lk. 40.

² Н.Р. Вейцман, Балансы капиталистических ..., lk. 90.

6. Kui samal leheküljel viidatakse sama autori mitmele teosele, siis võib sama autorit tähistada sõnaga "seesama" või "id." (idem). See lühend on kasutatav ainult siis, kui viide, milles juba esineb "seesama" autor, ei ole eraldatud viitega mõnele teosele, mis sellele autorile ei kuulu.

N ä i d e.

¹ С.А. Красавин, И.А.Ермолинский, Анализ хозяйственной деятельности лесозаготовительного предприятия, М.-Л., 1957, lk. 30.

² Seesama, Анализ хозяйственной деятельности леспромпхоза, М., 1962, lk. 118.

7. Kui samal leheküljel viidatakse korduvalt sama teose samale leheküljele, siis võib kasutada sõna "sealsamas" või "ib." või "ibid." (ibidem). Ka see lühendamise moodus on kasutatav ainult siis, kui viited sama teose samale leheküljele järgnevad vahetult teineteisele. Viitamisel sama teose erinevale leheküljele märgitakse lühendile juurde ka kasutatud lehekülg.

N ä i d e.

¹ E.Kull, Planeerimine tööstusettevõttes, Tallinn, 1962, lk. 143.

² Sealsamas.

³ Sealsamas, lk. 145.

8. Kõik viited nummerdatakse jooksva numeratsiooniga kas kogu töö piires või lehekülgede kaupa.

9. Igasuguste lühendite puhul täidetagu nõuet, et kogu töö ulatuses tuleb kasutada kas eestikeelseid lühendeid või ladinakeelseid lühendeid, mitte aga mõlemaid segamini. Sealjuures kord kasutusele võetud lühendivormist tuleb kõrvalekaldumatult kinni pidada. Näiteks ei tohi vahelduvalt kasutada "osundatuš teos" ja "viidatud teos" või "ib." ja "ibid".

10. Tsitaadid esitatakse jutumärkides teose või osundava allika täpses sõnastuses, sama sõrenduse ja kursiiviga.

Autori täiendused või märkused lisatakse tsitaadile nurksulgudes, lause katkemist või lauseosade väljajätmist tähistatakse kolme punktiga.

III. TABELITE VORMISTAMISEST JA LOETELUDEST.

1. Kõik töös esinevad tabelid peavad olema nummerdatud ja varustatud pealkirjaga. Pealkirja sõnastamisel tuleb alustada tabeli sisust, sellele järgneb ettevõtte nimetus ja viimasena ajavahemik.

2. Tabeli veergude pealkirjad on suure algustähega, välja arvatud alajaotused.

3. Ühiku nimetus tuuakse alati sulgudes, välja arvatud juhul, kui ühiku jaoks on eraldi veerg.

4. Järjekorra numbri jaoks pole vaja eraldi veergu, kuna ta märgitakse näitaja ette.

5. Tavaliselt ei ole vaja veerge nummerdada. Viimane on otstarbekohane vaid siis, kui töös viidatakse teatud veergudele või kui tabel jätkub järgmisel leheküljel.

6. Nii tabelitele kui ka joonistele peab olema tekstis viidatud ja nad peavad asuma selle teksti vahetus läheduses.

Näited tabeli vormistamise kohta.

Tabel 1

Tabeli sisu, ettevõtte nimetus, ajavahemik.

(ühik)

Suure algus- tähega	Suure al- gus- tähega	Suure al- gus- tähega	Suure algustähega	
			väikese al- gustähega	väikese al- gustähega
A	1	2	3	4

Kaubatoodangu väljalaske rütmilisus
Tartu Alumiiniumivabrikus 1964.a.

Kvartal	Kaubatoodangu plaani täitmine (%)	Dekaadi kaubatoodangu osatäht- sus aruandeperioodi kauba- toodangus (%)		
		I dekaad	II dekaad	III dekaad
I kvartal	101,0	19,2	29,0	51,8
II kvartal	101,0	20,3	33,5	46,2
III kvartal	102,4	33,7	32,6	33,7
IV kvartal	102,6	18,7	26,0	55,3
Aasta	101,7	22,9	30,3	46,8

Näide.

8. Kui loetelu punktideks on pikemad laused, võib need kirjutada ühte ritta või alustada iga lauset uuest reast. Järjekorda tähistatakse numbritega (koos suluga) või tähtedega (samuti suluga), kui tekst on juba jaotatud numberdatud osadeks. Numbri või tähe järel alustatakse väiketähega; laused eraldatakse üksteisest semikooloniga;

Naiõe.

XXXXXXXXXXXX:

1) ព្រឹត្តិបត្រប្រចាំថ្ងៃ ០១ ខែ ០១ ឆ្នាំ ២០២០ ៖

2) ~~oo~~.

9. Kui aga kas või üks loetelu punktidest koosneb kahest või rohkemast lausest, siis asendatakse sulg järjekorranumbri järel punktiga, alustatakse numברי järel suurtehaga ja pannakse loetelu iga alajaotuse järele punkt.

L.Abo, Käsikiri ja korrektuur, Tallinn, 1966.

Hind 10 kop.

Lisa 1

TARTU RIIGLIK ÜLIKOOI
Majandusteaduskond
Rahanduse ja krediidi kateeder

M. M ä g i

KULUD TERVISHOIULE VILJANDI RAJOONI
EELARVES

Kursusetöö NSV Liidu rahandusest

Tartu 1970

TARTU RIIKLIK ÜLIKOOL
Majandusteaduskond
Kaubatundmise ja kaubanduse
organiseerimise kateeder

M. M ä g i

AUTODE JA MOOTORSÕIDUKITE KAUBANDUS TALLINNAS
NING SELLE PARANDAMISE VÕIMALUSI

D i p l o m i t ö ö

Koostaja /M. Mägi/

Juhendaja /K. Kaasik/

Tallinn 1970

Hind 10 kop.

A
30723

214165

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 00438285 1